

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการจัดตำแหน่งออร์แกนโน เซอร์แบบ เนื้อเรื่องย่อในการ
เสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียน และระดับความ เข้าใจในการฟัง ต่อผลการ เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งการจัดออร์แกนโน เซอร์แบบ เนื้อเรื่องย่อในการเสนอ
บทเรียนวิทยุโรงเรียน และระดับความ เข้าใจในการฟัง ต่อผลการ เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียน
2. การจัดออร์แกนโน เซอร์แบบ เนื้อเรื่องย่อในการ เสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียน ทั้ง
3 ตำแหน่ง จะมีผลต่อการ เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียนแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับความ เข้าใจในการฟังต่างกัน จะมีผลการ เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย
แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนวัดนาคปรก เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน จำแนกด้วย
แบบทดสอบวัดความ เข้าใจในการฟังเป็นระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ แล้วทำการ
สุ่มตัวอย่างได้ ระดับความ เข้าใจในการฟังสูง 30 คน ระดับปานกลาง 30 คน และระดับต่ำ
30 คน แล้วนำนักเรียนแต่ละระดับมาทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง
ที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งแต่ละกลุ่มทดลองจะประกอบด้วย นักเรียนที่มีระดับความ เข้าใจในการฟังสูง
10 คน ระดับปานกลาง 10 คน และระดับต่ำ 10 คน รวมเป็นกลุ่มทดลองกลุ่มละ 30 คน
หลังจากนั้นดำเนินการทดลอง โดยฟังบทเรียนวิทยุโรงเรียนที่มีการจัดออร์แกนโน เซอร์แบบ
เนื้อเรื่องย่อไว้ก่อนการฟัง จัดไว้หลังการฟัง และจัดไว้ทั้งก่อนและหลังการฟัง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟัง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อใช้วัดระดับความเข้าใจในการฟังของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยเทปบันทึกเสียงที่เป็นคำสั่งหรือคำถาม และสมุดแบบทดสอบ โดยใช้เวลาประมาณ 60 นาที

2.2 บทเรียนวิทยุโรงเรียน ที่มีการจัดออร์แกนไนเซอร์แบบเนื้อเรื่องย่อไว้ที่ตำแหน่งต่าง ๆ ใช้เวลาในการฟัง 20 นาที

2.3 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยหลังการฟังวิทยุโรงเรียน ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

จากนั้นตรวจข้อสอบ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูล การให้คะแนนแบบทดสอบตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ตอบเกิน หรือไม่ตอบ ไม่ให้คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการศึกษา ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการจัดตำแหน่งออร์แกนไนเซอร์แบบเนื้อเรื่องย่อในการเสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียน และระดับความเข้าใจในการฟังต่อผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียน คือ

1. วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย โดยมีตำแหน่งการจัดออร์แกนไนเซอร์แบบเนื้อเรื่องย่อในการเสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียน กับระดับความเข้าใจในการฟัง เป็นตัวแปรอิสระ

2. เมื่อผลการวิเคราะห์ในข้อ 1 พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย โดยวิธี การของ นิวแมน คูลส์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างการจัดตำแหน่งออร์แกนไนเซอร์แบบเนื้อเรื่องย่อในการเสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียน และระดับความเข้าใจในการฟังต่อผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การจัดออร์แกนไนเซอร์แบบเนื้อเรื่องย่อในการเสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียน ทั้ง

3 ตำแหน่ง มีผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. นักเรียนที่มีระดับความเข้าใจในการฟังต่างกัน จะมีผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่

๓.1 นักเรียนที่มีระดับความเข้าใจในการฟังสูง มีผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยสูงกว่าระดับปานกลาง และระดับต่ำ

๓.2 นักเรียนที่มีระดับความเข้าใจในการฟังปานกลาง มีผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยสูงกว่าระดับต่ำ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า

1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งการจัดออร์แกนโน เซอร์แบบเนื้อเรื่องย่อในการเสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียน และระดับความเข้าใจในการฟัง ต่อผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ สมิท (Smith 1967 : 3482-A) ที่ได้ทำการทดลองจัดออร์แกนโน เซอร์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไว้ ๓ ตำแหน่ง คือ จัดไว้ก่อนการเรียน จัดไว้ระหว่างที่เรียน และจัดไว้หลังการเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่จำแนกตามระดับความสามารถในการคิดหาเหตุผลเชิงนามธรรม ผลปรากฏว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งการจัดออร์แกนโน เซอร์กับระดับความสามารถในการคิดหาเหตุผลเชิงนามธรรม ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ แต่การวิจัยครั้งนี้ก็สอดคล้องกับการวิจัยของ ชแนล (Schnell 1972 : 907-A) ที่ทดลองจัดออร์แกนโน เซอร์ไว้ก่อน จัดไว้หลัง และจัดไว้ทั้งก่อนและหลังการอ่านบทความ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่จำแนกตามระดับความสามารถในการอ่าน และระดับสติปัญญา ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการจัดตำแหน่งออร์แกนโน เซอร์กับระดับความสามารถในการอ่านหรือระดับสติปัญญา แต่การทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนึงถึงข้อจำกัดบางประการของการใช้บทเรียนวิทยุโรงเรียน โดยให้นักเรียนรับฟังบทเรียนวิทยุโรงเรียนได้อย่างชัดเจนทุกคน ซึ่งไม่เหมาะกับการฟังในห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ (ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2525 : 51) ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองแต่ละกลุ่มจึงมีจำนวนเพียง 30 คน โดยจำแนกเป็นระดับความเข้าใจในการฟังสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ระดับละ 10 คน ซึ่งอาจจะทำให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามระดับความเข้าใจในการฟังนี้มีจำนวนน้อยเกินไป จึงอาจทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการจัดตำแหน่งออร์แกนโน เซอร์แบบเนื้อเรื่องย่อ

ในการเสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียน และระดับความเข้าใจในการฟัง ต่อผลการเรียนรู้ด้าน
 ทักษะนิสัยของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การจัดคอร์สแกนในเซอร์แบบ เนื้อเรื่องย่อในการเสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียนทั้ง 3
 ตำแหน่ง มีผลการเรียนรู้ด้านทักษะนิสัยของนักเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่
 ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ผลการวิจัยดังกล่าวนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ ชแนล (Schneil
 1972 : 907-A) ที่พบว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดคอร์สแกนในเซอร์ไว้หลังการอ่านบทความ จะได้รับ
 คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดคอร์สแกนในเซอร์ไว้ก่อน และกลุ่มที่ได้รับการจัดไว้ทั้งก่อนและหลัง
 การอ่านบทความ แต่การวิจัยนี้ก็สอดคล้องกับการวิจัยของ เอทเธอร์วีราซิงค์ (Ethirveera-
 singam 1971 : 235-A) และ เอี่ยมพร จตุรธำรง (เอี่ยมพร จตุรธำรง 2521 : 56)
 ที่ทดลองจัดคอร์สแกนในเซอร์ไว้ก่อนการอ่านบทความ จัดไว้ระหว่างการอ่านบทความ และจัดไว้
 หลังการอ่านบทความ ผลปรากฏว่า การจัดคอร์สแกนในเซอร์ในตำแหน่งต่าง ๆ ไม่มีผลทำให้
 ความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน โดยที่เอี่ยมพร จตุรธำรง ได้อภิปรายผลดังกล่าวไว้ว่า อาจจะ
 เป็นเพราะเนื้อเรื่องที่นำเสนอในบทความมีเนื้อหาสั้น ทำให้มีลักษณะคล้ายบทย่อที่เรียงลำดับเนื้อหา
 คืออยู่แล้ว อิทธิพลของการจัดคอร์สแกนในเซอร์จึงลดลง ตามเหตุผลของออสซูเบล

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้บทเรียนวิทยุโรงเรียนเรื่อง หนูกรุงกับหนูนา ซึ่งมีเนื้อหา
 สั้น ใช้เวลาในการนำเสนอเพียง 17 นาทีเท่านั้น เวลาดังกล่าวนี้เป็นเวลาที่ใกล้เคียงกับเวลา
 ที่เหมาะสมสำหรับการนำเสนอรายการวิทยุคือ 15 นาที (Jones 1972 : 115 อ้างถึงใน
 ทวีศักดิ์ ทิพย์รอด 2525 : 45) อีกทั้งรูปแบบของบทเรียนวิทยุโรงเรียนนี้ เป็นรูปแบบของนิทาน
 แต่ละฉากมีการเคลื่อนไหว บทบาทของตัวละครมีการต่อสู้ผจญภัย จึงเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับเด็ก
 อายุ 6-9 ปี ที่ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อับบอร์ท (Abbort
 1941 : 139 อ้างถึงใน จิระพันธ์ เคมะ 2524 : 28-29) และฮอน (Hohn 1955 : 1-227)
 นอกจากนี้การทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านทักษะนิสัยหลังการฟังบทเรียนวิทยุโรงเรียนเรื่องนี้ ผู้วิจัย
 ได้ทำการทดสอบทันที จึงส่งผลให้นักเรียนจดจำรายละเอียดของเนื้อหาในบทเรียนวิทยุโรงเรียน
 ได้ดี ดังงานวิจัยของ รูเพรชท์ (Ruprecht 1958 : 1-48) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความ
 เข้าใจและการระลึกได้หลังจากฟังรายการวิทยุ โดยการทดสอบความเข้าใจและการระลึกได้
 ทันที กับทั้งช่วงเวลาทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า การทดสอบทันทีจะให้ผลดีกว่าทั้งช่วงเวลาให้นาน
 แล้วจึงทำการทดสอบ เพราะการทิ้งช่วงเวลาไว้ให้นานหลังจากฟังรายการวิทยุ ผู้ฟังจะลืม

รายละเอียดมากขึ้น จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า ความยาว รูปแบบและเนื้อหาของบทเรียน วิทยุโรงเรียนรวมทั้งการทดสอบทันทีหลังการฟัง น่าจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จึงทำให้อิทธิพลของการจัดออร์แกนไนเซอร์แบบเนื้อเรื่องย่อในการเสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียนทั้ง 3 ตำแหน่งลดลงตามเหตุผลของออสซูเบล

3. นักเรียนที่มีระดับความเข้าใจในการฟังต่างกัน จะมีผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยข้อนี้ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และจากตารางที่ 4.3 ปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับความเข้าใจในการฟังสูงมีผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยสูงกว่าระดับปานกลางและระดับต่ำ และนักเรียนที่มีระดับความเข้าใจปานกลาง มีผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยสูงกว่าระดับต่ำ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา ศิริพานิช (รัตนา ศิริพานิช 2507 : 69), เมอร์ฟี (Murphy 1963 : 3693) และพราท (Pratt 1956 : 315-320) ที่พบว่า ความเข้าใจในการฟังมีความสัมพันธ์ทางบ r อย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การเรียนการสอนจากบทเรียนวิทยุโรงเรียนซึ่งเป็นสื่อประเภทโสตสัมผัส นักเรียนจะต้องมีทักษะในการฟังเป็นอย่างดี จึงจะเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างความเข้าใจในการฟังของนักเรียน โดยส่งเสริมหรือฝึกหัดให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในด้านการฟังให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้ทำการวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องนี้อีก โดยนำเอาออร์แกนไนเซอร์ประเภทจุกุสัมผัสมาใช้ในการเสนอบทเรียนวิทยุโรงเรียน เพราะการใช้ทัศนวัสดุที่สัมพันธ์ับเนื้อหาของบทเรียนวิทยุโรงเรียน ซึ่งเป็นการรับรู้ทางจุกุสัมผัสและโสตสัมผัสในเวลาพร้อม ๆ กัน จะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนจากบทเรียนวิทยุโรงเรียน ที่เป็นสื่อประเภทโสตสัมผัสเพียงอย่างเดียว (องุ่น พระเศโย 2516 : ง-จ)

2. ควรจะได้ทำการวิจัยในเรื่องนี้อีก โดยใช้รูปแบบรายการที่นำเสนอในบทเรียนวิทยุโรงเรียนที่แตกต่างไปจากรูปแบบของละคร

3. ควรจะได้ทำการวิจัยเรื่องนี้อีก โดยศึกษาผลของความคงทนในการจำ ว่าออร์แกนไนเซอร์แบบ เนื้อเรื่องย่อที่จัดไว้ตำแหน่งใดจะส่งผลต่อความคงทนในการจำ เพราะ การทิ้งช่วง เวลาให้นานขึ้นหลังจากฟังรายการ ผู้ฟังจะลืมรายละเอียดของเนื้อหามากขึ้น (Ruprecht 1958 : 1-48)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย